

¿Una oportunitat ?

Finalment el pròpi President del Govern Central s'ha referit al Sistema Sanitari Públic, reconeixent la seva situació d'abandonament que l'ha fet trontollar en una situació de crisi , gens fàcil de gestionar per la seva magnitud, que per cert, encara no es pot dimensionar del tot.

Una crisi que es va originar a milers de kilòmetres i que també va ser negada en principi i per aquest motiu es va expandir d'una manera ràpida i sense control. Més d'un mes va trigar el Govern Xinès a prendre mesures dràstiques que van confinar a milions de persones i van paraitzar el quart país més gran del món.

Però això no va crear masses alertes. L'arrogant occident, potser va pensar que tot aquest desastre era lluny. Però el desastre va arribar a Europa avançant-se a la primavera. Primer a Itàlia i ara ja el tenim aquí. No oblidem que, concretament a Catalunya i a Barcelona el major nombre d'estrangers residents son italians. Però això tampoc va fer prendre cap decisió.

L'estupefacció s'ha generalitzat davant una realitat que ens ha esclatat de cop i que està canviant i que sembla cada dia més amenaçant. Les reaccions han estat variades des del pànic i la insolidaritat: supermercats quasi devastats que han vist trencats els seus estocs, sobre tot en els productes de cel.lulosa, hidroalcohol, alcohol, aigua oxigenada...etc , fins a la creació espontània de xarxes de cures i suport veïnals.

Ara ja em vist com funciona el sistema en el que vivim. El que diu que el mercat s'autoregula i manté l'estat de benestar, el que privatitza els serveis públics o els parasita (que es una alternativa més rentable), el que precaritza als treballadors i les seves necessitats bàsiques, el que va arrabassant dia a dia els drets socials. Ja fa temps que ho estem patint, des del 2008 que ens va portar la mal anomenada crisi, que no va ser una altra cosa que pagar la festa de les grans financeres i la banca.

Tenim una ocasió única per evitar que aquestes polítiques neoliberals ens segueixin portant a aquest joc pervers. Està clar que en el tema que ens ocupa es necessari posar en valor de veritat els sistemes públics. Una estructura sanitària universal i sòlida pot donar resposta a un problema de salut com el que tenim. Això no pot dependre del sacrifici i l'esforç d'uns

professionals que es juguin la seva salut a la primera línia perquè els recursos per fer la seva feina segurs, els tenen segrestats els especuladors i ningú s'atreveix a posar ordre. Els treballadors sanitaris no volen ser herois, volen treballar dignament i amb seguretat. Consegir això si que mereixeria un fort aplaudiment.

Es hora de reconeixer com els negocis privats continúen llastrant l'estructura pública i afeblint-la per tal d'estratificar socialment els serveis de pobres i rics, perquè sempre paguin els primers.

Per altra banda, ens hauria de preocupar la manca de lideratge que ha mantingut la CE, que s'ha tornat a replegar deixant el seu entorn en un *"campi qui pugui"* absolutament escandalòs.

Es necessari sortir de l'estupor per aprendre d'aquesta experiència. Perque quan tot això quedi enrre , nosaltres, veïns, treballadors hem d'haver reconegut la veritable cara de un sistema que ens aniquila i ens nega.

Tenim la oportunitat de canviar... alguna cosa.

Corina Albir

Àmbit de Salut. AVV Sagrada Familia